

NATRAFIAC (1) *vb impf*

1 sg praes natrafiąm.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. natrafić.

*Będąc w ruchu natykać się na coś; incidere, incurrere Cn: Offendo – Wpadam, natrafiąm, otrączęm
fie. Otrącenie. Trafiam. Calep [725]b.*

Formacje współrdzenne cf TRAFIĆ.

DD, JR